

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁRA:	
Éves díjra	8 kor.
Hónapos	4 kor.
Egyes számu ára 20 Bllér.	

MEGJELEN VASARNAP REGGEL.

Feloldó szerkesztő
CSANÁDY JÓZSEF.

HIRDETÉSI DÍJAK:	
Egy hasaboz poltörökentől 20 Bllér.	
NYILTELER sora 1 kor. Hírrel híretelek sora 2 korona	
A hirdetések díjak előre fizetendők.	

A nagy beruházás kritikája.

Megtörtént a várva várt nagy esemény, amelyről a már esztendők óta pangó közgazdasági élet fellendülést várják. A közel négy száz millió koronányi állami beruházásból törvény lesz, megindul a lomha tőke, mely már oly régóta hevert gyümölcsözetlenül a bankok kasszáiban, fellendül a vállalkozási kedv, melynek pangása önsúlytalán nehezített az iparra és kereskedelemre és dologba fog a sok ezer munkáskéz, melyek a hosszas télenesség okozta nyomorgás folytán fenyegetőleg ököre győzve emelkedtek a gazdagok palotái felé. Üdvözzük e nagy eseményt, örülünk neki, ez azonban nem akadályozhat meg bennünket abban, hogy elmondjuk a nagy beruházásról s annak mikéntjéről a véleményünket.

Öt esztendőre van tervezve a beruházás s a folyó esztendőre hetvennyolc millió koronát folyósítanak belőle. Ebből az összegből azonban a nagyobbik részt már folyósították, már elköltötték, alig harminc millió korona új pénz kerül belőle a kereskedők, iparosok és munkások közé.

Ez pedig édes kevés — Bis dat, qui cito dat — kétszer ad, ki gyorsan ad! E régi, találó közmondás semmire sem alkalmazható jobban, mint a sápkó-

ros, kiaszott magyar közgazdaságra. Mit ér a hosszas szárazság folytán eltitkaid, elernyedt termő földek a perekig tartó szemezgetés, amikor csak hosszas, erőteljes esőzéstől indulhat fel? A harminc millió az időre szentelt olaj csopp, amelyről nemcsak, hogy általánosan, de még részleges javulást sem várhatjuk közgazdasági állapotainknak. Egy két apró vicinális vasutat és igazságügyi palotát építenek a vidéken, azonfelül a fővárosban is emelnek egy-két középületet. — Az ilyen beruházással bizony nem megyünk semmire. Egy-két vállalkozónak, iparosnak, egy-két ezer munkásnak, néhány városnak és községnek nyújt csak valamit ez a kiesi beruházás a többinek most is csak úgy fog kopni az álla mint ezelőtt.

A közérdekelt a beruházás csakis abban az esetben szolgálta volna megfelelően, ha az első esztendőben, amikor a hosszas pangás folytán a legnagyobb a szükség a közgazdaság terén, a legnagyobb összeget, például kétszáz millió koronát szántak volna a célra. Ez olyan tekintélyes összeg, melyről az ország számos részében megkezdhetnék volna a nagy alkotásokat, a munkálaton ezek egyezre kenyeréhez jutottak volna, az iparosok, gyárosok és kereskedők pedig keresethez. És úgy is remélte, várta mindenki a nagy beruházást, amely egy-

szerre fog új életet önteni hanyatló közgazdasági életünk elnyomorodott testébe. Azonban-ugylátjuk — hogy gyökeres orvosság helyett, csak éther — befecskendezést kaptunk — a beteg tovább nyavalyor, miután kissé megkönyebbült. Ez nem az, amit vártunk és reméltünk. Az első lépés a nagy beruházáshoz ingatlak és gyámalomai — a közélet bizony nem fog emelkedni!

Ellenben az igaz, hogy nagy az öröm az építő iparosok között. A háromszázhétven millió koronányi beruházásból több mint háromszáz millió árat építenek. Vállalkozó, kömives, ács, lakatos, vasutépítő, sinrakó, földhányó napszámos, dunaszabályozó, mérnök, kubikus, utépítő — mind örvendezik, hogy öt esztendőn át olyan sok munkájuk lesz. De úgy tudjuk, hogy vannak Magyarországon más iparosok is, gyárosok és is diplomás emberek is, akiket kenyérhez csak új kulturális intézmények, illetve azok kiterjesztése juttathat. Ezek a körök is teljes joggal várhatták, hogy a nagy beruházásból szociálisan nekik is jut valami s most látják, hogy bizony csak alaminéma jut nekik — ha ugyan jut. Kevéslelő a beruházási tervezetben az előirányzott pénz a kulturális célokra — de sokajuk stratégiai vasutakra és vicinális vasutak megváltására. Több mint százmillió koronát nyelnek el ezek — pedig ráérték

TÁRCA.

A legatus ur.

A reformatus kollégium nagy, fekete tábláján kifüggesztették a pünkösdi legaciot. Nagy csoport verődött össze a tábla körül s mind-egyik dik a legroszabb dotalióval jór legatit akar magának „kifogni”. A rektor uramnak akadt is dolga elég, mert a sok jelenléző egytől-egyig jó legatit akart kapni s összesen alig volt felannyi legatit, mint a mennyi jelenlétező kardoskolótt szónoklasi képességének kitünése mellett. A valkói legatios aspráltak legelőben. De hát Kőc Gazsi azért volt sekély gyerek, hogy esse legyen. A rektor uramhoz illendőséggel bélt.

„Jelenem állásan a tekintetes rektor uramnak, hogy Valkóra szeretnék menni legatibó. A tavaly Donghón voltam pünkösdre, az idén Karacsenykór Bikafalván tartottam az oriatókat, husevithor megest Bikafalván, mondottam volt predikációt s mar most megkövetem a rektor uramat, mégis csak én volnék Valkóra való legatús.”

„Jó van, fiam”, elmozdits Valkóra, de aztán becsélt legyen a szájdában, ha szóra nyitod. A valkói szélekyek kurac emberek és valóságos megkövetelik a legatústól, hogy a szivükre tudjon hárni. Itt van fiam a level a tiszteletes urhoz.

Gazsi megköszönve illedelmesen a rektor ur jánduldatát, átvette az általa levelét és a tiltalaja zsebébe eszuttatta. Elbucsuozott és a folyosón végig harsogtatta, hogy ne fárasza magát senki a valkói legatitór, mert azt már neki

donátik. Nehány elbizakodott diáknak félre-csuozott a nyelve, de hat nem tehetett már az ellen senki: a valkói legatus Kőc Gazsi volt.

Fjött pünkösdi szombatra s Gazsianak meg kellett indulnia szent útjára, hogy meg annap déltől benethassa magát hiveinek. Korán reggel elbucsuozott kenyeres paljásaitól s meg-hagyta, hogy agyastásra, Theke Lacl az egész ágyban aludhassék. A bundás megtisztitta Gazsi csizmáit s Gazsi megígérte neki, hogy harajvót kap tőle egy pizsint, a minék s kis diák szörny megőrült a hangosattá, hogy bár mar vissza is jött volna Gazsi.

Hunyadig vasuton utazott, onnét aztán kocsi kellett volna venni. A mint a statiót elhagyta, valkói Péter gázda kocsját látta a falu felé tartani.

„Bátyám! Instáltnam, vegyen fel a kocsijára, a valkói legatus vagyok!”

„Ejnye beshé! Nem illik azt kérni, Ulj fel csak ide mellém, nem kell azt kérni.” Gazsi felült a kocsiira. Elbeszédgetett az öreggel.

„Bátyám, hát aztán vannak-e szép leányok Valkón?”

„Hű, teremtette legatúsát! Hát a lányok körül jár az eszed?”

„Hát már azért kedveztem, hogy lesz-e nagy zenekedés a pünkösdi királynó miatt?”

„Van egy pár szép virág a faluban, aztán meg a legények is beleszólnak a dologba!”

„Majd meglátjuk, hogy ki lesz a királynő!”

„Az biz már most tudom, hogy a bíró lánya lesz! Olyan szeméi vannak mint a nap!” A száján is csak ő tudja oly szépen csókra csuoztatni, hogy az argyélusát, megered a nyálam, ha rajta felejttem az én öreg szememet!”

„Sok legény setenkedik körülte!”

„Bizony csak egy, a Gát Ferkó! Nem is lesz a más felesége!”

Közben beérték a faluba s Péter gázda illedelmesen a tiszteletes ur porjájára vitte a legatúst. Gázsi palinkára vált nyújtott oda Péter gázdának a ki nem fogadta volt el.

„A sekély ember nem iszik palinkát ücsém! A főnök való a palinka! Aztán meg nem vagyok én városbeli kocsi, hogy megber-rej az útszélre.”

Gazsi megköszönve szépen Péter gázda azviszongot s beállított a tiszteletes Monyhart Mózes urhoz.

„Szerencsés jó napot kívánok tiszteletes uram, én volnék a legatus!”

„Isten hozott nálunk, Ulj le! Aztán van-e valami kívánásod? Ehes vagy-e fiam?”

„Köszönöm, meg vagyok úgy is, óriatio után!”

„Ugy... Ugy... Ugy...”

A tiszteletes ur aztán kioktatta Gazsit.

„Fiam, ha beszélsz, hangosan told, hogy mindenki hallhassa. Ha teszel, hogy mindenki lássa. Aztán jamberan viselkedj és a pünkösdi ecéon ne táncolj, mert a legatúsának nem illik az ilyesm!”

Gazsi az egyházta a predikáció után körülvitte a faluban! Az egyházta jóképű ember volt, de orra kissé vörös, ami éfrátra azt, hogy nem idevénkedik a bortól.

„Tudja legatus ur, itt az a saakás, hogy a legatus urat meginkászik mindenütt egy-két messely borral! Nehogy sokat agyjak! Különben majd vizgázok kendre, csak bizza ream.”

„Ez itt a Szacsók kirajja! Nem megyünk be, vizes a boruk!” Magyaraztán az — úgy hazfi.

„Ez meg a Szentlelek portája, ide benszünk, szemrevaló kis lány a Rózi.”

volna. A magyar népek sűrűsebb, más szókészletei vannak, melyeknek fedezése-ről nem történt gondoskodás.

Még van idő a beruházás tévesztett céljait helyesebbekkel pótolni. Ne mulasszák el ezt az intéző körök, mert ha az ilyen nagy horderejű dolognál történik hiba — az helyrehozhatatlan.

Baromfi- és tojás kivitelünk fel- lendülése.

Megelőzédellel konstatálhatjuk baromfi- és tojáskivitelünk újabb fellendülését. Ez a már tekintélyes kereskedelmi ág, mely alig évtizedes multra tekinthet vissza, a kedvező előfeltételek folytán még korántsem érte el a tetőpontját. Mivel főképp a kisgazda-ostály húz a fejlődés előérintő hasznát, a kivitelnek minden eszköz-vel tovább értehető fejlesztése épp oly fontos szociálpolitikai, mint gazdasági feladat.

Kivittünk az idén január és február havában eleven csirkét és kappant 813.524 († 47.000), ludat 17.718 († 8000), kacsaát 8075, pulykát 4990 († 400) darabot, továbbá leölt állapotban 19.635 mm. baromfiát. Főpálcium volt Németország és Ausztria, míg a többi nyugateurópai piacokat, első sorban Angliát, még nem keressük fel számbavehető mennyiségűre.

Nevezetes még az eleven nyul felfutóköz kivitele; tavaly 11.751 darabot az idén pedig már 16.102 darabot exportáltak s ennek közel felét a vámkülföldre (Franciaországba). A magyar nyulat a külföldön a vadállomány felrészítésére és nemeseítésére használják és ez a kereskedelmi ág meglehetősen jövedelmez.

Tojáskivitelünk 76.286 († 14.000) g. volt; legfőbb exportálónt Németország (32.082 g.), Ausztriába 30.751 g., Angliába 8851 g., Belgiumba 1269 g., Svájcba 3094 g. A vámkülföldre és Ausztriába irányuló kivitelünk egyaránt fellendült.

A „Magyar Kereskedők Lapjában”

Be is mentek! Ittak is, ettek is! Aztán sok jót kívántak az ünnepekre s odébb mentek egy háznál.

„A birókhoz be kell, hogy menjünk, legatus ur. De tartás kezét a szivem, mert veszedelmes rá nézni a birók Katáéjára! Aztán meg Sára asszony is szemrevétele megcsóka!”

„Ne féljen engem! Vigyázzon csak magára.” nyugtatta meg Gazi.

Itt aztán a legatus kötelessége szóla-ra készítette Gazist. Beszélte is az ívszentesgelenegéről, mielőtt fűtette a biró urat s maradólag egészségére fenékgő tritette a poharát. Meg is hiták pünkösdi vasárnapjára ebédre!

Esteléndi kezdett. Biró asztala körül ott volt a falu minden díze, meg a tulajdon lánya, a szép Kata. Gazi igen sokszor talált néni, annyi bizony, mert amikor elbúcsúzott a kezét fogta Katával, olyat talált öhszajton, hogy még maga is megjött belé.

Kapuró kapura vettek aztán a falu népét s az egyházi addig vigyázkot Gazsira, hogy le ne igya magát, míg maga lett részeg s Gazsinak hazra kellett vinnie.

Gazai nem tudott elaludni. Egy új érzés, egy eddig előtte ismeretlen gyötörte is, élvezte is szerzett neki. Szünetlen előtte volt a biró Katá, piros, porzág arcával. Féltalomban arról képzelődött, hogy mellette volt a Kata, de ahly nyitja ki szemeit, előre tártul a biró házában látott kép, hogy bizony Kata csokjában Gál Ferke sika fűdik. Csak nagy nehezen tudott elaludni s az átél igazolom meg álamban is szünetlen Kata képet festette le előtte lelki szemével előt...

Azt álmodta, hogy meg is esköltö. A... Hogy szerelést volna meg almodni róla, szépét,

olvassuk, hogy mind az osztrákok, mind a nemetek többnyire Angliába exportálják tovább a magyar tojást, miniat ott előbb a hitványabb minőségű galiciát és orosz tojással keverték.

Kivitelnek ez ágának a külföldi közvetítéstől való függetlenítése már csak a magyar tojás hírnevét és árat rontó eme manipulációk kiközösölése végett is sűrűnös szükségessége volna.

HETI HIREK.

Kunszentmárton, 1904. április 17.

— **Személyi hír.** Báthor Gabor, az újonnan kinevezett kunszentmártoni közigyező főújs 12-én Kunszentmártonba érkezett s közigyezői iradjait folyón 15-ön év. Bözky Andrasé hazájában meg is nyitotta. — Ezt végre elörtük, most már jó lenne, ha az adóhivatali székhely kérdése is minél rövidebb időn belül megoldódna.

— **Hjgyezés.** Kálmán Derzó Kammdarostól elővezette Halason Stern Gizköt, özv. Stern Józsefné úrnő szép és kedves leányát.

— **Nyilvános elszámolás.** Az V. Vlik osztályú növédek által előadott szinjatek jövedelmézt 167 korona 82 fillér, melyből a kiadás 52 korona 92 fillér. A tiszta jövedelem 114 korona 90 fillér. Ezen összegből a szinpád alap javára jutott 60 korona, a helybeli önk. töltött testületnek 40 korona, a 14 korona 90 fillér maradék a szegény iskolás gyermekek felruházás alapjához esoitoltat. Felülítotték: Dr. Baghy Béla orsz. képviselő 10 koronát, Barany Ódon 4 koronát, Dósa József plebános 1 korona 60 fillért, Dósa Lukács 2 koronát, Timon Zsigmond, N. N., Dr. Pótor Sandor, Schober Alajos igazgató-tanító, Volf Dezso, özv. Dósa Istvánné és Fazekas Gaspar 1-1 koronát, Kukul Matuzalem 40 fillért, Lengyel Peter 20 fillért, N. N. és Szabó Ákos 10-10 fillért és Tóth A. Balazs 4 fillért. Fogadják a nemes sávu felülítotték ez utón által köszönetmond. Vegül nem hagyhatom említes nélkül Fót Dósa József plebánosnak azon áldozatkészségét, hogy a kidolásokra szükséges összeget saját penztárból előlegezte, kocsját a legszevebben rendelkezésre bocsátotta a szinpádhöz szükséges odasz visszasszállításra, mi által a kiadást jelent-

győzörült, kívánta magának, hogy legszebb álma kizepertje ragadja el őt a házi, ha oly sávir egy élet... Egy vetetlen pusztu volt előtte a jövő. Pedig milyen mas lehetne ez az élet. Aztán önmagát átkozta, hogy miért jött Valkóra. Ezt érdemesebb is a valkói legatatusságra a kollégumban. De hát itt volt már! Így volt elrendelve odafenn, goudfota... De ha reagondolt arra, hogy aratóskor Kata Gál Ferke felesége lesz, elfogta a kötségesebb... Tépődésért a tiszteletes zavarta meg s mondta, hogy itt volna az ideje a templomba menni!

Gazi hóna alák szorította a felmázás bililit s a templom felé ment. Lehajotta fejét s komoran nézett maga elé! Dehogy vetette volna fel tekintetét, amint így lassu letegett elhaladt az öreg paraszok mellett, örvendezve susogták maguk között!

„Valloas ember lehet a mi legatatusnk, nem hall, nem lát, csak a templomot, hogy elérje...”

Mikor aztán Gazi a szécsőkre lépett s magasztalni kezdte a pünkösdi napj szépségét, szeme összetalálkozott Katáéval. Majd megakadt, pedig az uton mind ezt tanulgatta, mikor Valkóra légyezekett.

Aznap délben a birók házában látták vendüglő ebédre. Kata mellé került a dz asztalnál, mely a biróné meg a lánya folytét dícserte. De hiszen nem igen nyult Gazi sem az izletes káposztas gombóchoz, sem a mazsolás-köszös tórosbélehez. Egy csókért odaadta volna az egész étlapot. De hát a csók elmaradt s elmaradt az a szép beszéd is, amelyet ma delben elakart mondani; torkába folytotta valami. Meg is mondta ebéd után a biró feleségének:

kenyen esztekente. Jösszvétecséért jutalmazz meg az ég! Kunszentmárton, 1904. április 15, Nagy János, tanító.

A Nagy János által rendezett gyermek-előadásról lapunk múlt számban — tekintettel a kunszentmártoni ádaltalan társadalmi viszonyokra — csak röviden emlékeztült meg s azt ígértük, hogy lapunk mai számban bővebben fogunk foglalkozni az előadással. De ez feleslegessé váltik Nagy János tanító működése nem szorul észreterre, az ilyen nemes gondolkodási és tetteirej ember, aki időt és fáradságot nem kímélve növédekkel ilyen előadást tud produkálni, abban az emberben hivatásnak magától álló lélek lakozik. Sa „Közérdek” emberei ezt a tanítót akarták kénysszernyugdíjba küldeni! Nem szégyenlik magukat ezeket után azok, kik a „Közérdek” törekvéseiben levelesek?

— **Gyakorlati baromfitenyésztés** cimen új könyvet írt Parthay Géza az Országos Baromfitenyésztési Egyesület igazgatója. A könyv behatóan foglalkozik a tyúk-, pulyka-, gyöngytyúk-, kacsa és lüdenyészettel. Részletesen ismerteti mind azon fajfakták írás és képmén, melyek a tenyészésben a legnagyobb hasznát adják. Parthay több ideig volt külföldi tanulmányúton, ezen könyvében összegezte külföldi tapasztalatait így a „Gyakorlati Baromfitenyésztés” nemesak a legjobb baromfitenyésztési munka, hanem nélkülözhetetlen, segédköszö és szaktenyészönek és minden baromfitartó gazdasszony-nak, mert előbb megtanulhatja, hogy és mikép lehet a baromfikat sikeresen és hszonellen tenyészteni. A művet 73 csinos kép teszi edekesse; a 3 korona. Megrendelhető ezen összeg előleges beküldése mellett a „Szárnyasaink” kiadóhivatalában Budapestben Rottenbiller ut. 30. szám.

— **Közlegető a városi nagyvendüglő előtt!** Ahogy a felekké, golya moszó-örökzött messze vándorutárjék, részvet kollektizálták a motokohó időjárás is, mintha csak az ő jöttükett ünneplend. Az időjárás így kedélyének örvende a nagy természet is kimutatja foga fehéret, s helyileg köztök buja passz borítja a láthatárt. Ilyen zöld szőnyeg terül elő a városi nagyvendüglő előtt elvonnó árkoparton. De hát ez nem is csoda! Sok ember elfeledték már az előtt az árok-

„Mifele legatus ez! Se nem eszik, se nem beszél, ha legatább inna!”

Delután királytól választani jött össze a falu aprajmagja. Katát kiállították ki egyhangul! Ki is merthe volna szépségét összemerni Katáéval! Pedig voltak szép leányok Valkón, de Kata mégis a legszebb volt.

A fiatalok táncra kerékedtek Folyt a dinódamon. Fogtak a kalacs meg a bor. Járta a tánc, hurta a cigány s Gazsinak majd megszokta a szive, amikor meglátta Katát Gál Ferkóval táncra perdülni. A legény szendvélyben magához vonta a leányt, akinek a tánc heve tprözásokát ültetett arcára. Kata szeme a boldogságtól úgy ragyogott, mint két tündökli csillag az ég sötétjében. Apró, piros csizmas lábait oly helyrevalon szedgette, hogy bizony leten utse meg a színházba sem tudta szöbben a táncok mestersége. Gazi így szerzett volna a mulatózó közé vegyülni, velük kacagni a jó magyáros tréfákon, táncolni... De a lelkőss szava lebegett előtte: „Ne táncoljon a pünkösdi éceon fiav!” Nem táncolt s ete magába szive keserévt... Kata észrevette az áldomózó ifjut s odaszólt.

„Hát kend legatus ur, miért nem táncol?”
Gazsinak arcába szókött a vér! Valami kéjes és egyzerszind kiszes eskikandozás futották át testét.

„Nem tudok...” hebegte...
„Nem tud? Mióta kell tanulni a táncot? csak szív kell hozzá, meg láb! Csak nem éreketlen?”

Hejh, ha most megmondhatta volna Katának, hogy mennyire nyies fagyán érkeziknek! De így csak annyit mondhatott, hogy jobban szereti ő a táncot nézni, mint járni.

part előtt a bor túlságosan erjé fölött s tán éppen azért oly buja ott a pársz. De azért még sem azért megérteli Kunszentmárton Község előjáróságának nemrövidőrséget; dacára, hogy az ő tulajdonát képező vendégfogadó előtt van az említett buja pársz, megengedi, hogy ott naponta 10-15 sertes legel egy kanász felügyelete mellett. Ha már éppen közlegelőnek számta azt a t. előjáróság, legalább nyilvános árveresen adja azt ki hasznosbéra . . .

— A választók névjegyzékének kilgiztatása. Az orosz képviselői választók névjegyzékének kilgiztatását a napokban fejezték be Kunszentmárton, mely szerint a helybeli szavazók száma 65-el fogyott, 36-al szaporodott. Tehát az apadás 29.

— Hazánk legszebb férdje, a kendús és konyhaszó természetes melege forrásokban gazdag Herkulesfürdő, az idén is nyújtja az emberek 50%-a árkedvezményt júliusig és augusztus 20-ika után a szerényebb jóvedelemmel bíró közönségnek ismeretes, hogy e világhírű fürdő forrásait eszálhatatlan sikerrel használtatnak ischias, illud esz, kősavény, bór és eszontegyek, aranyér, altesti bántalmak, vesecajok, vérérgényység, nő bántalmak és ezek utóbjai stb. ellen. Dicsőretre méltó hazafias celekedet az igazgatóhoz részéről, hogy az említett kedvezmény által lehetővé teszi az intelligens közepesztalynak is, hogy Herkulesfürdő forrásainak gyogyító és üdítő hatásában részesülhessen.

— Halalos végű baleset. Szírom András kunszentmártoni napszamos folyó 11-ön házat bontotta, mi közben egy fal oly szerencsétlenül előtér rá, hogy rögtön szorogat hal. Temetése folyó 13-an ment végbe.

— Hamis 20 koronások. Bécsi tudósítók írja, hogy a pécsi kir. törvényszék a bécsi rendőrségnek 26 darab hamis 20 koronás bankjegyet küldött be azzal a megkereséssel, hogy nyomozza a hamisítokat, akik valószínűleg az osztrák fővárosban rejtenek és egyben óvja a kereskedőket a hamis 20 koronások elfogadásától. A hamisítványok papírja sokban különbözik a bankjegypapírosól és a nyomás egyezésűség is könnyen felismerhető teszi a hamisítványt.

— A gyümölcsös asszony mint a kis lútri közvetítője. A budapesti kir. ítélőtábla a napokban egy budapesti gyümölcsös asszonyt

„Kár,” mondá csengő hangon Kata: szerettem volna egyet a legátus urral táncolni . . . Isten vele legátus ur. Mulasson csak úgy, ahogy tud . . . Hó a Ferkó! Nem tud egy percig sem meg lenni nélkülöm az istenada.

De hiszen Gazi sem tagított volna egy tapotást sem mellette, ha . . .

— A májusi szellő elvitte pünkösdi virágainak illatát messze . . . messze . . . Gaszinak is el kellett válni Váltkötől . . . Elbucuzott mindenkitől. Utóljára meg hallított a falu bírójához, szeretőbe ajánlotta magát továbbra is a bíró kifejezte, hogy sivezen látás mákor is. A bíróné utralvól is adott Gaszinak. Azután Kata jött elő a konyhához, kipirult arcúat, tisztas kezekkel, melyeket úgy törült le kötényébe a csak azután nyújtotta oda a távozónak.

— Gazi melegen megszorította Kata apró, kövér kezefejét s elment, az ajtóból utolsóit intve az ablakból látta Kata felé.

— Gazi hazatért busan, leverten. Társai megsokozott víz kedélyét nem tudták megmagyarázni. Osszegyűltek a monostori kocsorában s ittak, hiszen volt miből! Gazi vissza forintot kapott a legatiónért! Nem sokára úressen állt a nagy palack az asztalon.

— „Még egy üveggel Samu bátyám” rendelkezett Gazi.

— Az ivókora leszárt az est. A diákok lassanként leittak magukat, csak Gazi bírta meg. De aztán ő is leszedte lábáról a székelyhídi bor, mikor aztán Gazi teljesen részeg volt, felkapta a boros üveget a falhoz vágta a ugy ordította:

„Hát kend legátus ur, miért nem táncol?!”
Kóc Gazi nem ment azóta legatiónba.

Nagy Béla.

1976 korona pénzbüntetés, esetleg hat hónapig fogháza ítélt, mert a jövődeki vizsgálat során tett vallomása szerint beismerte, hogy ismerőseitől a bécsi, brünni, prágai és berlini származójúakokra kis lútrika betéteket fogadott el s illetve ausztrálított játékokban való részvételre betéteket gyűjtött és ezen betéteket közvetítette.

— A dlúlotat mindenki jogos használta, a helygimnázter határozata szerint. Gy. János ellen jogulatlan zálogolás által elkövetett mezőrendőri kiharás miatt eljárást tették folytatni s a miniszter harmadfokban a vádlottat a terhére rótt kihágás vádja alá felmentette, mert, bár beigaolást nyert, hogy Gy. János P. Jenő uradalmi erdőszet a dlúloton megállította s ott köpönyegét elvette: ez a ténykedése tehát tikkettél vrta, hogy a dlúlotat mindenki jogosult használni s a használás csak arra ad felhaltalmazást, hogy a dlúloti erdekeztetés használó fel a létesítési és fenntartási költségekhez való hozzájárulásra szoríthatja: jogos ténykedésnek nem tekinthető; mégis a jogulatlan zálogolás ismervett magában nem foglalja s csak a kísérlet fogalma alá tartozhat, amely pedig kihágásoknál nem büntethető.

— Kivonat az állami anyakönyvből. Ápril. 9-ötől ápril. 16-ig. Szülöttek: Gulyás Mátyas, Szászok Erzsébet, Turcsányi Maria, Zs. Hegedűs István, Andrási György, Fiala Veronika, Fehér György, Oláh Ida Jolán. — Házasságok köztöttek: Berta Mátyas és Balla Maria, Doba Bálint és Gulyás Rozália, Molnár László és Liszakai Ilona, M. Kovács Lukács és Papp Rozália. — Elhaltak: Horváth Ignác né Tóth Anna 76 éves, László Antalné Karsai Viktoria 24 éves, Orosz István 80 éves, Zsemberi Ilona 15 éves, Pozderka József né Zámódis Erzsébet 73 éves, Németh András 53 éves, Szirom András 53 éves, Szászok Erzsébet 15 napos, Vince Antal 21 napos, Varga Mihály 79 éves.

CSARNOK.

Férjak asszonyokról!

„Nem zörög a haraszt, ha nem futja a szél!” Azt beszélik széllethen Özevgy Bihary Imréné bárónéról, hogy trafikokslány volt, mikor meghelodogult ura megismerte. A leány szép is volt, fiatal is volt, de szegény és árva, a báró csunya, öreg, de gazdag és altbornagy. Ez magyarázza meg ezt az abnormális házasságkötést. Azt is mondják, hogy egy fiatal vezérkari tiszt napos vendége volt házuknak is, ha a férj nem volt otthon. Tehát megvan a kulcsa annak a rejtélynek is, hogy miért fogadta egykedvűen udvarlásainkat és sohasem tűntetett ki közülnökönk különösebb kegyével. A probléma csak ott kezdődik, hogy most mikor független és szabad, nem hogy férjhez egykori imádójához?!

„Barátom, nem járs helyes nyomon! Pessimismusra vall, hogy az ilyen mende-mondának kész vagy hitelt adni! Közüdmunka dolog, hogy minél zsebb, minél kedvesebb és minél élénkebb egy asszony, annál inkább hi van téve a rágalmainak! Biztosíthatlak, hogy kevés olyan kifogástalan asszonyt találás, mint a báróné! Az a fiatal vezérkari tiszt egy szeretlen a képelet szöltötte. A megholdított báró aleacsony sorsból emelte magához ezt a nót. Ő tanította, képzelette, s ezért ez az asszony még ma is hálaosan őrzi ura emlékét. Most már megvallhatom neked, hogy én évek óta szeretem a bárónét. A szerelmes ember féltékenységgel leleskedtem utánna éveken keresztül, híven, hogy engemet egy másik, szerencsésőbb vetélytárs miatt hallgat meg. Mondhatom neked, hogy minden kutatásom mehető volt! Ez az asszony csak az urát szerette és a szeretet és hála vegyes érzelmével!”

„Hihetetlen! Egy ilyen fiatal nő ment lenne a világót mozgató leghatalmasabb szenevdyólat, a szereltemő? Es messébe illő gondolat! Sőt merem állítani, hogy még oda sem, mert ma már a gyerekekkel sem lehet eféle képtelenségeket elhítheti! Csodálom, hogy te komoly ember léteдре az ilyen abszurdumoknak beugrasz!”

„Ho-hó! Hátrább az agarakkal! Én azt mondtam, hogy volt. Abban a helyzetben vagyok, hogy tiszta meggyőződés-sel jelentethem ki, hogy csak volt!”

„Vagy úgy? Tehát mégis nekem van igazam!”

Neked igazad? Ő nem! Nekem van igazam! Mert amit ma, mint övevgy tesz, egészen más elbírálás alá esik, mintha ugyanezt az ura életében tette volna. Különböben nem fogok veled donadni stílusban beszélni, mert tudom, hogy titoktartásodra számíthatok . . .

„Feltétlenül! Elöttem nyilván beszélhetek!”

A gyászév letelt. Ez alatt az esztendő alatt meggyőződhetett arról, hogy nálam hibátl, önzetlenebb barátja nincs. Iránta általában érzelmeim azonban soha, egy szóval sem érintettem. Ő mégis érezte, hogy az a három esztendő mi csomát változtatott rajtuk. Megtörtént a csoda: a jégkéreg melyet annyira láng nem volt képes megolvasztani, megolvadt önmagától . . .

A dolog úgy történt, hogy egy napon meglátogattam. Boudoirjában fogadott ígőző pongolyában. E hely egyike ama meghitt, meleg, puha kis fészeknek melyek telve illuzióval, illattal, vágyakkal, hivatal látszatának lenni arra, hogy bennük egy-egy kellemes pástor-órát töltsön el az ember.

Szokatlan izgalom vett erőt mindkettőnkön ebben a bűvis környezetben. Kerültük egymás tekintetét. Turkunkat folygatókba válam. Szótlanul álltunk egymással szembe. . . Egyszerre a közös vágy ellenállhatatlannul egymás karjába hajított bennünket . . . Ajkaink izzó eszökben forrtak össze . . . Aztán hirtelen kibontakozott öleléskarjaim közl a báróné, s könyörgött, hogy távozzam. Ellenkerés nélkül tettem eleget kívánságának abban a szent meggyőződésben, hogy heveskedéssel csak ártottam figyemnek. Otthon azonban este a következő levelet találtam:

„Kedves barátom! Boeasissom meg mai heveskedésemért, nem tudtam, mit cselszokszem. Mindketten megfontolatlanul, túlságosan bizva önmagunkban, jatszóttunk a tüzzel, megégettük magunkat. Szeretném azt irni magának, hogy kerüljön engem, de nem tehetem! Csókja azóta folyton övget ajkamat, vérem hevesebben lüktet, szívem gyorsabban ver! Mámoros vagyok a csókjától, mely olyan, mint az abszinth, ki egyszer megízleli, nem tud róla többé lemondani, még ha elkárhozik is tőle! Okvetlen elvárná

Özv. br. Bihary Imréné.”

Nos ez mi az eredmény? „Ez ni!”
Jegygyűrű? Gratulálók! Boeasiss meg, hogy eljár a szám! . . .

Hiba.

**Egy jó családból való
fü nyomdászturnának felvételi
özv. Csanády Józsefné könyv-
nyomdájában.**

839 — szám
1904. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A w. kir. kincstár végrehajtatóinak Győri András és neje Sinka Anna kunszentmártoni lakosok végrehajrást szenvedtek elleni végrehajrási ügyében a kérelem következtében a végrehajrási árverés 180 korona 21 fillér tőke, ennek 1903 évi január hó 1-től jaro 5% kamatai 18 korona 22 fillér végrehajrási már megállapított, valamint a jelenlegi 15 korona 60 fillér és a meg fogmerendő költsögeknék kielegitése végett az 1881. évi 60 l. cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a kunszentmártoni kir. járásbírósgban területen levő Kunszentmárton községben fekvő a kunszentmártoni 2173 számú telekjegyzökönyvben Győri András és neje Sinka Anna nevén álló Af 1 sorra 435 helyrajzszámú háza 385 szám alatt udvarral 264 □ öl területtel a 865 koronában ezennel megállapított kiáltási árban a következö feltételek mellett elrendeltetik.

1. Az árverés megtartására határidőül 1904. évi május hó 10-ik napjának délelőtti 8 óraja a kir. járásbírósg árverési helyeisegebe tüzetik ki.

2. Ezen árverésben a fent körül írt ingatlan a kiáltási áron alul is el fog adatni.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárul 10%-ot, vagyis 86 kor. 50 fill. készpénzbe, az 1881. 60 l. cz. 144. §-ában jelzett arólyammal számított és az 1881. évi nov. 6-an 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovsodékképes ertekepapírban a kiküldött kezehez letenni.

4. Vevő köteles a vételárat az árverés jogörőre emelkedéséül számított 3 egyenlő részletben 30 napi időközben minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% os kamatokkal együtt az 1881. évi deez. hó 6-an 39425 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendeletben előírt módon a szarvasi kir. adóhivatal mint bírói letéptenzárnál lefizetni, a bántépáz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

Kelt Kunszentmárton, 1904. évi jan. hó 4-én.

A kir. bíróság mint telekönyvi hatóság.

Dr. Táncos,
kir. albiró.

**Hirdetéseket jutányos árak
mellett felvesz a „Kunszentmárton
és Vidéke” kiadóhivatala.**

Eladó!
Két darab használt de jó karban lévő boltajtó, vasredőnyvel felszerelve jutányos áron eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

VILÁGHIRŰ!
a „REKORD” festézeteti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu aróképeiről, melyeket elismert művészek által készített, számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerő levél a világ minden tájáról.

Élsórangú képek árai:
Olaj- aquarell- és pastell festésben fénykép után 48—63 cm. nagyságban ára 20 kor.
Legfinomabb kivitelű Brom- Platin és krétarajz ára 5 kor.

Részletek árjegyek bérmentve.

Egy életnagyságu festményt készíttünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 5 rendelést szerez és azokat egyenként vagy egyszerre beküldi.

„REKORD”
festézeteti műintézet
Budapest, VII., Rottenbiller-u. 16.

SZŐLŐLUGAST
ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Ezre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (hisz mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megőrzi is, természet nem hoz, ezért sokan nem értek eredményt eddig. Hol lugsanak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven el- lätják hazukat az egész szőlőidőse idején a leg- kitünőbb munkatály és más edes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a leg- csekélyebb gondozással felnevelhető nem vol- na, ezenkívül más építleteknek, kerteknek, kertészeteknek stb. a legzömökesebb díszek, szőlő- kult, hogy legkevesebb helyet is elfoglalja az egyébre használható részekből. Ez a legha- ladatosabb gyümölcs, mert minden évben te- rem.

A fajok ismeretére vonatkozó, színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címzet egy le- velezőlapon tudatja.

Cím:
Érmelekki első szőlőültető telep Nagy-Kágya, u. p. Szekelyhid.

**A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller**

egy régi kúpróáll hátsóer, a mely már több mint 35 év óta meglehető beismert és el- alkalmatlan hátsóer, cizsóló és megbetegitett.

Intés. Súlyosabb atazatok miatt bevsar- lások óvatossá legynék az óvatos orvosi felügyelet dőzökös a „Horgony” csomaggyuzmelet fogadjunk el. — 80 L. 1. k. 40 L. 2. k. Arban a legelső gyógyszerárban kapjátok. Főváros: Török József, gyógyszerésznél Budapeston.

Richter F. Ad. és társak.
a csomag. és az átvétel alkalmán.
Budapestet.

**BRAZAY-féle
Sós borszesz**

Fürdővizben és mosdáskor használ- junk kellő meny- ségű B r a z a y-féle sós borszeszt; na- gyon üdítőleg hat a testre, különösen pedig kellemesen a bőrre.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE
Budapest, V. kerület, Váci-körút 32. szám

ajánlja a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült ujszerkezetű
gőzcséplőkészleteket, ipari célokra alkalmas Compound lokomobilokat.

MILLENIUM fűkaszáló, marokrakó- és kéveköto aratógépeket, valamint egyéb mezőgazdasági eszközöket.